

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

в присъствието на: Freie Hansestadt Bremen

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 1, буква а), подточки i) — iii) от Директива 2000/60 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки са длъжни, освен ако бъде предоставено изключение, да откажат разрешение за определен проект, когато той може да предизвика влошаване на състоянието на повърхностен воден обект или когато застрашава постигането на добро състояние на повърхностните води или на добър екологичен потенциал и на добро хилично състояние на повърхностните води към датата, предвидена в Директивата.
- 2) Понятието „влошаване на състоянието“ на повърхностен воден обект в член 4, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/60 трябва да се тълкува в смисъл, че е налице влошаване, когато състоянието на поне един от качествените елементи по смисъла на приложение V към Директивата се влоши с един клас, дори влошаването да не води до влошаване на класирането на повърхностния воден обект като цяло. Ако обаче съответният качествен елемент по смисъла на приложението вече е в най-ниския клас, всяко влошаване на този елемент представлява „влошаване на състоянието“ на повърхностен воден обект по смисъла на посочения член 4, параграф 1, буква а), подточка i).

⁽¹⁾ ОВ С 352, 30.11.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Ministero dell'Economia e delle Finanze и др./Francesco Cimmino и др.

(Дело C-607/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Банани — Регламент (ЕО) № 2362/98 — Членове 7, 11 и 21 — Тарифни квоти — Банани с произход от страните от АКТЕ — Нов оператор — Сертификати за внос — Забрана за прехвърляне на права, произтичащи от лицензи за внос — Злоупотреба със закона — Регламент (ЕО) № 2988/95 — Член 4, параграф 3)

(2015/C 294/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Иници/Жалбоподатели: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane, Европейска комисия

Ответници: Francesco Cimmino, Costantino Elmi, Diletto Nicchi, Vincenzo Nicchi, Ivo Lazzeri, Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic, Marco Raffaelli, Gianni Vecchi, Marco Malavasi, Massimo Malavasi, Umberto Malavasi, Patrizia Mansutti, Carlo Mosca, Luca Nicoli, Raffaella Orsero, Raffaello Orsero, Erminia Palombini, Matteo Surian

Диспозитив

- 1) Член 7, буква а) от Регламент (ЕО) № 2362/9898 на Комисията от 28 октомври 1998 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 404/93 на Съвета по отношение на режима за внос на банани в Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1632/2000 на Комисията от 25 юли 2000 г., във връзка с член 11 от посочения регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че условието, че даден икономически субект трябва да осъществява търговска дейност като вносител „за собствена сметка и самостоятелно“, трябва да е налице не само по отношение на регистрацията на посочения субект като „нов“ оператор по смисъла на тази разпоредба, но и за запазването на това качество от оператора с оглед вноса на банани в рамките на тарифните квоти, предвидени в Регламент (ЕИО) № 404/93 на Съвета от 13 февруари 1993 година относно общата организация на пазара на банани, изменен с Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти.
- 2) Член 21, параграф 2 от Регламент № 2362/98, изменен, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска операции като разглежданите в главното производство, с които нов оператор чрез посредничеството на друг оператор, регистриран като нов, купува стока от традиционен оператор преди вноса ѝ в Съюза, след което я препродава на този традиционен оператор чрез същия посредник след вноса ѝ в Съюза, когато тези операции представляват злоупотреба, а това следва да се установи от запитващата юрисдикция.
- 3) Член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности трябва да се тълкува в смисъл, че констатирането на злоупотреба при обстоятелства като разглежданите в главното производство предполага, че оператор, изкуствено поставил се в положение, което му позволява да се ползва неправотерно с преференциална тарифна ставка за вноса на банани, е длъжен да плати свързаните със съответните стоки мита, без да се накърняват предвидените в националното законодателство административни, граждански или наказателни санкции.

⁽¹⁾ ОВ С 61, 1.3.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter

(Дело C-684/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Схема на единно плащане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Член 44, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 34, параграф 2, буква а) — Понятие „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ — Площи край пистите за излитане и кацане, пътеките за рулиране и крайните участъци за спиране — Използване за селскостопански дейности — Допустимост — Възстановяване на неправотерно отпуснатите селскостопански помощи)

(2015/C 294/06)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Johannes Demmer

Ответник: Fødevareministeriets Klagecenter